

## FEUILLETON.



Ted zabývá se svět jedinou osobou a to je saská korunní princezna Louisa. Ovšem jest tu také řecký jež ideal pán profesor Giron a jeho brat arciévoda Leopold Ferdinand, ale co pak ti, to jsou poně statisté — princezná hrá hlavní úlohu, což je ostatně zcela v pořadku, proto je princezna....

Byle to po čertech špatné vánoční nadělení pro jejího muže, který mimo toho jest notně pošramocen. Pošramotil ho některý z jeho žagrů — bud Giron nebo Ferdinand, na čemž ostatně nezáleží, poněvadž nejhůř při tom pošramocena byla jeho firma!

Jen si pomyslete: roztočený princ jede po koncertu navštíviti svou chot spanilou v jejím boudoiru a chce se uchovat. Ale na místě spanilé choti své naleze na loži — vycpanou figuru — To muselo být leknutí, co?

A celý svět stal nad tím stát otevřenou hubou. Všecky události ostatní: rabíatví anglicko-německé na Venezuele, svato-Drozdovská záložna v Praze, ni-garaguaňský kanál, patří v Horské radě ve Vídni, zprávy o výtečném stavu rakouských finančních, to vše ustoupilo do pozadí, ano zastavila se na dobro i klapačka Vilhema Kajsa....

Nešťastní uprchlíci jsou prý ale na mizině, bez peněz, dales a to je na té celé události to nejhorší, nebo nad princeznou vznáší se čáp a muže slétouti každou chvíli. A co potom bez peněz?

Saský dvůr ovšem praví, že to, co čáp princezně přinese, jest z krve královské a že to patří dvoři. Naproti tomu tvrdí Giron, že to je krev profesorsk-francouzská a že te patří jemu. A on to to bude přece vědět, ne!

A tak je tu právě takový zmatek, jako tuhle v tom divadle v "Jedenáctém příkázání", kde se k té Emmě hlásí hned tři otcové najednou a každý stojí na svém, že je to jeho dítě a — Eližbety.

Naši mravokární Američané vidí v tom něco okrutného, hrozného i poukazují říše i dlouze na zkaženosť evropských mravů. Tuhe jsem četl v jednom takovém mravokárném listě, že princezna, pohybujíc se veřejně v plebejských kružích drážďanských, kde samá hospoda, samá "Beergarten" na místo "Kinder-garten", a kde prý žije několik tisíc veřejných kněžek Venusiných, musela se mravě zkazit, když to všecko viděla....

To je divné! Kde pak se zkáza asi tahe princezna Chimany, která utekla s cikánem Rigm? Ta pice byla vychovaná ve zbožné společnosti americké a chytala se cikána. Saská princezna dostala aspoň profesor a proto není tu žádná potřeba mydlat černocha na bílo....

Ženské mají divná gusta. Tak ku při ta česká hoteláčka v Omaha — zamílují se do Mrkvíčka!

Bože, jaké to prozajko-vegetariánské jméno! Mrkvíčka? — Kdyby to byl aspoň Koštál, nebo Špargl, nebo Celer, ale Mrkvíčka! A tato "mrkvíčka", jak se praví, byla prý vystěhována zde ve Wilber. Což my Wilberáci musíme miti vždy něco zvláštnoho a tím, co má Wilber nemůže se hned každé město pochlubit. Veli-mnoho rarit jest posud ve skořábcu — ale jen čas, oni se vyvinou!

Za starých časů zde se takové přestupy u paniček trestaly. Byly stavěny na praný před kostel, plýváno na ně atd. Ted je to jiné. Ted kdybyste se opovídali takové pobloudlé osobě říci tak něco mravokárného, napila by ona do očí vám, zda by vám je docela nevyškrábala.

Svět se civilisuje, pokračuje. Jeden list píše o tom:

"Za nejnovější doby blásnou je tak zvlná volná láska. Někdy zákonnými překážkami rušená: je to jakýsi kráhlí komunismus rodinný s volným výběrem atd. mající za cíl to, aby se duše mohly scházet a jednat v olné dle své vůle."

Nu a hrdeinkou této diktriny je princezna Louisa, byly němi v dávných dobách Mesalina, Kleopatra, Pomponie, Magdalena, Kateřina ruská a mnohé jiné. A Magdalena je přece svatou....

A to přeneseno až na generaci nynější, bi i ten nebohý Mrkvíčka a jeho zbožňování tomu podlehli.....?

Než jaké pak zle? Vždyť přece náme na tento společenský vředek, flastr — rozvoj. Ten všechnu tu bolest, zlepí, zahojí a příkyrje.....

### Ze staré vlasti.

Z Lomnice do Prahy podnikl výlet 25 let malířský pomocník Jan Bláha, do Chlumu u Semína příslušný. V zasněženém obci zdál se mu život tak trapně jednotvárný, že zatoužil po veseléjším. A k tomu dopomohly mu úspory otcovy. Jeníček vzl tafrovíkovi 190 korun a počítal s přes zasněženou pole z Lomnice do Jičína a nejbližším vlekem odjížděl k cíli tužeb svých do Prahy. Kterak se mu zde volnější dýchal! Zde nebrouzdal se sněhem, ba i chodníky byly bláta prosty. A žádou dostatek, nač si hrdlo nežaludek vzpomenout ráčil. Lomnický Jeníček popával si také do syta. V sobotu 20. prosince zaústil do hostince "u Šenfloka" na Václavském náměstí, kde po chutnával si na ležáku s takovou chutí, že záhy upouнал na sebe po-zornost. A jak si doveš připravit! Jednoho podomního obchodníka nenechal s prázdným odejít. Od jednoho koupil sirký, od druhého špičku, pak si pomáhal k větší žížni kouskami slanéka, od jiného opatřil si různé titěnosti atd. Třeba, že neutralizoval toho ari korunu, přece soudil, že peníze rozhazuje proto, že je lehce nabyl. Za nedlouho Jeníček putoval na strážnici a když se zjistilo že opravdu peněz nepotřebuje nabyl, šel s nuceným průvodem k trestnímu soudn.

Továrna na hedvábi firmu Eliáš Pohl v Šumperku na Moravě, jejíž čef se od 11. prosince pohřešuje, zastavila platy. Pasivní firmy této obnáší na 700,000. Značný tento úpadek měl způsoben zločinnou. Továrna byla založena s peněz získaných zproveněrou, již se dopustil tchán Polha Adolf Ernst. Byl až do měsíce března prokuristou všecky firmy Herzfeld a Finkl. V březnu shledáno, že prokurista Adolf Ernst zpronevěřil obnos 200,000. Ježto Adolf Ernst se písemně zavázal, že peníze ty budou splácet, dozván se k zločinnému, neučinila naří firma trestní oznámení. Těmito zpronevěřenými penězi zafidil Ernst svému zetí El. Pohlovi v Šumperku továrně, která nyní dostala se do konkursu. Nyní zjistilo se, že E. Pohl spáchal také celou řadu podvodů. Když pak Pohl náhle zmizel, vzniklo podezření, že asi také množství zboží a suroviny bylo odstraněno. Má se za to, že Pohl vzl též značný obnos s sebou. Nejvíce postavena je firma Herzfeld a Finkl; ježto pak Adolf Ernst také konal přípravy k odjezdu, byl v pondělí 22. prosince ve Vídni zatčen. Stopy Pohla vedly do Prahy. Pohl odjel 10. prosince z Vídni a před svým odjezdem se usnesl, že musí jeti do Prahy, aby tam vyjednával s jednou bankou o šanování svého závodu. Z Prahy také došly od něho dne 12. a 13. prosince dopisy do Vídni, v nichž podával zprávu a stavu domnělé sankční akce. Dalších stop po Pohlu pak ale již není. Má se za to, že ujel do Ameriky.

— Dne 21. prosince odpoledne odšel ze svého bytu podnikatel staveb a dvacetinásobný domácí pán JUDr. Jan Tokstein. Posledně byl viděn ve svém domě č. 142 v Hálkově tržišti a tam byl také před polednem dne 22. prosince nalezen mrtvý. Ležel v neckách, které si ze sklepa přinesl a zimním prostředí. Viděl něho ležela tobolka, v níž byla lahvinka s koňakem. Mrtvola doprovázena byla do pathologického ústavu, kde bylo zjištěno, že zemřel následkem vady srdeční. Byl 67 let star.

— V noční 10. prosince zemřel v Kohnově cihelně v Bohonice Matěj Dvořáček, 54letý bývalý dělník, příslušný do Vomic. Dvořáček byl dle údajů chorav, ale při tom vše ještě chodil. Na noc zalezl do pece, kdež ráno nalezen byl mrtvý. Po lekiském ohledání bylo zjištěno, že pokoušala ho horní část ruky, že doku se slípalo, jinak stop nesly mrtvole nalezenou nebylo. Jeníček lze spatřovat trestností v tom, že se trpí aby lidé nocochovali v místech zakázaných a tak nebezpečných, učí se o případu tom obvodní lékař v Bosonohách doktor Dřímal povinnou oznámenou a státního zastupitelství v Brně, jež nařídilo sondovat ptytu u tvoly.

— Spor píseckých hostinských Poslednímu číšníkovi "Píseckých listů" byla přiložena proklamace, podepsaná zde píseckým hostinským, kteří kupují pivo z místního pivovaru. Trpce stěžují si na to, že sami podílníci závodu toho roztrouší nepravidlivé pověsti o špatné kvalitě městského piva, živnosti jejich tím značně poškozují. Resunují pak hostinské důvodné stesky své v toto usnesení. Prohlašujeme slavné správy městanského pivovaru, neřestanou-li toto pověsti o špatném pivu, že budeme moci korporativně vzít si pivo cíti, ať už Č. Budějovic anebo ze Smíchova. Podotýkáme opět, že nynější jakost piv je velmi dobrá a nezaslouží nijak toho haněný zvláště se strany podílníků tohoto pivovaru, kteří požádaly bratři chléb ji stále větší, ale sami nejen že nepijí toho piva, ale i bezohledně je hání.

— Milionová defraudace ve Svatováclavské záložně. O jednání s pí. Ortovou se sděluje následující: Dne 14. prosince odesírala se vydovu s F. A. Šubertem, býv. řiditelem Národní Divadla a s poručníkem nezletilého svého syna. Nesýn na policejní ředitelství, jakožto k úradu smíření a učinila zde prohlášení, že hlavní výbava na los ježi manželka skutečně vyhrála, což dokazuje notářský spis ze dne 17. října 1887. Po objevení defraudací chlébila pí. Ortová prodati dum ve Štěpánské ulici, který byl koupen za 250 tisíc korun, ale když ji bylo nabízeno 180 tisíc korun nechtěla aby Svatováclavská záložna byla poškozena a projevila tudiž ochotu, že celý dům odevzdá kuratori k hrazení skody defraudanty způsobené. K projednání byly přizvány na policejní ředitelství ještě dr. Jabárek, dr. Rašín a bratři dří. Zavadilové jako zástupci Svatováclavské záložny, před nimiž pí. Ortová prohlásila, že nejen celý dům, ale veškerý movitý i nemovitý majetek, pohledávky, skvosty a četné obrazy odevzdá záložně. Dale vyslovila žádost, aby byl jménem kuratoria požadán trestní soud za vydání dřívěji ji u ní zabavených věcí a aby se tyto předměty prodaly ve prospěch sanace záloženy. Vymínila si pouze doměk v Dobřichovicích s nábytkem a pensí jí ednou pro výdělky 30.000 k. Dodatečně pak žádala aby v protokole bylo konstatováno, že si mimo vymínené věci něčeho neponechala. S návrhem tímto prohlásili přítomní svůj souhlas.

— Továrna na hedvábi firmu Eliáš Pohl v Šumperku na Moravě, jejíž čef se od 11. prosince pohřešuje, zastavila platy. Pasivní firmy této obnáší na 700,000. Značný tento úpadek měl způsoben zločinnou. Továrna byla založena s peněz získaných zproveněrou, již se dopustil tchán Polha Adolf Ernst. Byl až do měsíce března prokuristou všecky firmy Herzfeld a Finkl. V březnu shledáno, že prokurista Adolf Ernst zpronevěřil obnos 200,000. Ježto Adolf Ernst se písemně zavázal, že peníze ty budou splácet, dozván se k zločinnému, neučinila naří firma trestní oznámení. Těmito zpronevěřenými penězi zafidil Ernst svému zetí El. Pohlovi v Šumperku továrně, která nyní dostala se do konkursu. Nyní zjistilo se, že E. Pohl spáchal také celou řadu podvodů. Když pak Pohl náhle zmizel, vzniklo podezření, že asi také množství zboží a suroviny bylo odstraněno. Má se za to, že Pohl vzl též značný obnos s sebou. Nejvíce postavena je firma Herzfeld a Finkl; ježto pak Adolf Ernst také konal přípravy k odjezdu, byl v pondělí 22. prosince ve Vídni zatčen. Stopy Pohla vedly do Prahy. Pohl odjel 10. prosince z Vídni a před svým odjezdem se usnesl, že musí jeti do Prahy, aby tam vyjednával s jednou bankou o šanování svého závodu. Z Prahy také došly od něho dne 12. a 13. prosince dopisy do Vídni, v nichž podával zprávu a stavu domnělé sankční akce. Dalších stop po Pohlu pak ale již není. Má se za to, že ujel do Ameriky.

— Za nejnovější doby blásnou je tak zvlná volná láska. Někdy zákonnými překážkami rušená: je to jakýsi kráhlí komunismus rodinný s volným výběrem atd. mající za cíl to, aby se duše mohly scházet a jednat v olné dle své vůle."

## ŠAŠEK & PLAČEK

majitele hostince

## CITY HALL

Pane Valíš, kam to valíš?

Tuhle na roh — k Šaškovi a PLAČEKovi, tam se Elek vyráží, kdykoliv tu zaraží vždyť já, co tam piju, jen jen kynu, jak jsem tady "Rohu" nevymínil.

Sem zas mlíčim ted svůj krok —

nu tak rychle se mnou! V pravo v bok!

Istejne náš je ve spojení s výčíňáním restaurantem Kellyho, kde v každý č.

dozvědět delikátně upravenou jílu, kachny, uštěpky atd.

O hejnoh příšiř říkají



## ŠAŠEK & PLAČEK

majitele hostince

## CITY HALL

majitele hostince

majitele hostince